

bagateller og små trafikforseelser, besiddelse af ét gram hash medfører forlængelse af fristen for at få dansk statsborgerskab, hvis man har solgt øl om søndagen og fået en bøde, som er tilstrækkelig stor, går der lang tid, før man kan få dansk statsborgerskab, osv. osv. Derfor vil Enhedslisten selvfølgelig gerne være med til at gøre noget ved indfødsretslovgivningen. Vi vil gerne være med til at indgå et forlig om nye regler, men i så fald skal der være tale om regler, der er betydelig lempeligere end både dem, der er beskrevet i det fremsatte forslag, og dem, der eksisterer i dag.

Arne Melchior (CD):

CD's grundlæggende og faktuelle holdninger og synspunkter med hensyn til flygtninge og udlændinge er dette Folketing og mange andre velkendte, og vi står, hvor vi plejer at stå i den sammenhæng, som det også fremgår af en artikel, jeg har fået optaget i Berlingske Tiden, og som beskæftiger sig med den nye indenrigsministers oplæg til ny lovgivning om udlændinge og indvandrere.

Det hindrer ikke, at jeg ikke føler mig overbevist om, at intentionerne bag dette beslutningsforslag kun er negative. Jeg skal gøre opmærksom på, at man i hvert fald har gjort sig umage med ikke at være alt for bastant i sin sprogbrug og i de regler, man vil have opstillet.

I krav nr. 1, sprogkravet, står der, at som udgangspunkt skal man beherske dansk. Og der står, at man skal have et basalt kendskab til danske samfundsforhold. Der er altså en fortolkningsmulighed indbygget. Det er der delvis, dog mindre, også i krav nr. 2, den om straffri vandl, hvor der er tale om differentiering af åremålsgrænser. Der er altså også noget at snakke om. Og i krav nr. 3 om gælden står der »... som hovedregel skal have tilbagebetalt«.

Der er altså tilsyneladende indbygget en vis vilje til, at dette på ingen måde er ultimativt, og derfor er jeg en smule ked af, at regeringen og nogle af de partier, med hvem CD har fælles holdning til udlændinge og indvandrere, har været så bastante i deres afvisning, som tilfældet er.

Lad mig så forholde mig til de tre krav. Hvad sprogkravet angår, har jeg allerede i et par korte bemærkninger tidligere i debatten haft lejlighed til at kritisere, at man nu også forlanger skrift. Jeg er villig til at fremvise et brev, jeg modtog i går fra en ordblind dansker, et herligt menneske, som skriver et brev, som ville få ham

til at dumpe til eksamen i dansk i samtlige klasser, men det hindrer ikke, at han er et prægtigt menneske, og at han i øvrigt taler udmærket dansk.

Der er altså lidt for voldsomme krav her. Man kunne spørge og måske benytte lejligheden til at se på, om det er helt klogt, at det netop er en politibetjent, der skal foretage vurderingen af danskundskaberne, om ikke det var bedre, at det var en dansklærer; men det er sådan nogle praktiske ting. Jeg vil advare imod – netop fordi det er så forskelligt, hvordan folk har det med sprognemme – at man er så skarp, som man er her.

Jeg har noget mere sympati for nogle af punkterne under 2, nemlig om den straffri vandl. Dog er punktet for bastant udformet. Et affektdrab f.eks. bør ikke finde sted. Det er klart. Men som tyskerne siger: Einmal ist keinmal. Skal det for tid og evighed hindre vedkommende person i at kunne få dansk statsborgerskab? Derfor ville jeg gerne have indbygget noget om, at det er i gentagne tilfælde af grove overtrædelser.

Det må også indregnes, hvor meget tilknytning den pågældende person i mellemtiden har opnået til det danske samfund igennem familie, arbejde, ydelser osv.

Også dette spørgsmål, om pågældende har statsborgerskab i et andet land, som gør det mindre væsentligt for vedkommende at opnå dansk statsborgerskab, kan man tage hensyn til. Men jeg kan ikke undgå at være enig i, at det ikke er en menneskeret at få dansk statsborgerskab, og det er altså ingen forulempelse af menneskerettighederne, hvis vi har visse regler, som under visse skarpe forhold hindrer, at vedkommende får dansk statsborgerskab.

Med hensyn til det tredje har hr. Qvist Jørgensen på udmærket måde været inde på, at hvis der er en afbetalingsordning, som oven i købet respekteres, bør det selvfølgelig ikke være en hindring for opnåelse af dansk statsborgerskab. Det kommer også i nogen grad an på, på hvilken måde den gæld er opstået.

Så vil jeg slutte, som jeg begyndte, med at sige: Jeg ser en vis forhandlingsvilje hos forslagsstillerne, og derfor opfordrer jeg indtrængende til, at en sådan forhandlingsvilje også skal være til stede hos regeringen og hos de helt afvisende partier. Jeg håber, at dette forslag vil kunne forhandles, samtidig med at de i januar forventede forslag om udlændinge og flygtninge kommer på bordet, således at vi kan opnå en